

Colectă pentru tabăra din Oltenia. În perioada 28 iulie - 3 august va avea loc o tabără în Oltenia. Cei care doresc să aducă o contribuție financiară pentru copiii care vor participa la această tabără, sunt invitați să o facă duminică viitoare, 27 iulie, în cadrul serviciului divin de dimineață.

Tabăra tinerilor din Betel cu tema "Întrebări cruciale", va avea loc între 25-30 august. Detalii și înscrieri, la fratele pastor Ionuț Pungilă.

Baza de date. Membrii bisericii care și-au schimbat statutul, adresa sau numărul de telefon în ultimii ani, sunt rugați să anunțe aceste schimbări la secretariatul bisericii.

Rugăciune bolnavi. Membrii bisericii care sunt bolnavi și doresc să fie menționați în buletinul bisericii sau pe lanțul de rugăciune de pe Facebook, sunt rugați să solicite acest lucru fraților diaconi sau secretariatului bisericii, la numărul de telefon 0256 491 918.

Contribuții financiare

BISERICA BAPTISTĂ BETEL

BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ NR. 1 BETEL TIMIȘOARA

Str. Ady Endre 20 Timisoara | 0256 491918 | betelbaptist@gmail.com

www.betel.ro

Biserica Baptistă Nr.1 Betel

tineretbetel

Biserica Betel

Motive de RUGĂCIUNE

Tabăra din Oltenia. Să ne rugăm pentru grupul de tineri care va participa la această tabără și pentru fratele Tibi Janai, care îl va însoți.

Ne rugăm ca toți cei care resimt în această perioadă oboseală în trupul, sufletul și duhul lor, să răspundă chemării Domnului Isus Hristos și să primească din partea Lui, odihnă. Ne rugăm pentru înțelepciunea de a ști când să ne oprim.

Protecție. Tatăl ceresc să lase protecția Sa peste toți cei care vor călători în această perioadă și să-i păzească de primejdii.

Cuplurile care se vor căsători în acest an, pentru binecuvântare și călăuzire pe noul drum pe care pornesc împreună.

Persoanele care se confruntă cu probleme de sănătate, ca Dumnezeu să le dea pace și vindecare. La standul din hol găsiți taloane pe care puteți nota numele persoanelor bolnave pentru care doriți ca Biserica să se roage.

Să ne rugăm pentru o slujire autentică, cu inimă deschisă și cu sinceritate, să aducem lumină și speranță în viața celor pe care îi întâlnim.

BETEL

CASA LUI DUMNEZEU

o casă pentru inima ta

DUMINICĂ

09:30-10:00

Rugăciune

10:00-11:00

Studiu biblic

11:00-12:15

Serviciu divin:

Corul mixt

Mesaj: Ionuț Pungilă

16:00-18:00

English service:

Worship | message

18:00-20:00

Serviciu divin:

Corul mixt

Mesaj: Ioan Bugnărug

JOI

19:00-20:30

Seara seniorilor

Buletin duminical AN XXVI | Nr.29 | 20.07.2025

LA MULTI ANI

Bahnean Gavril

Matei Lidia

Balaș Maria

Petruș Carmel

Despău Ioan

Plămadă Lilica

Dombi Fabian

Radu Daniel

Enășoni Lucian

Sârbu Gheorghe

Hernea Alexandru

Sohoreanu Florin

Kobor Medeea

Toma Paul

Lelea Rozalia

Ugarcovici Nada

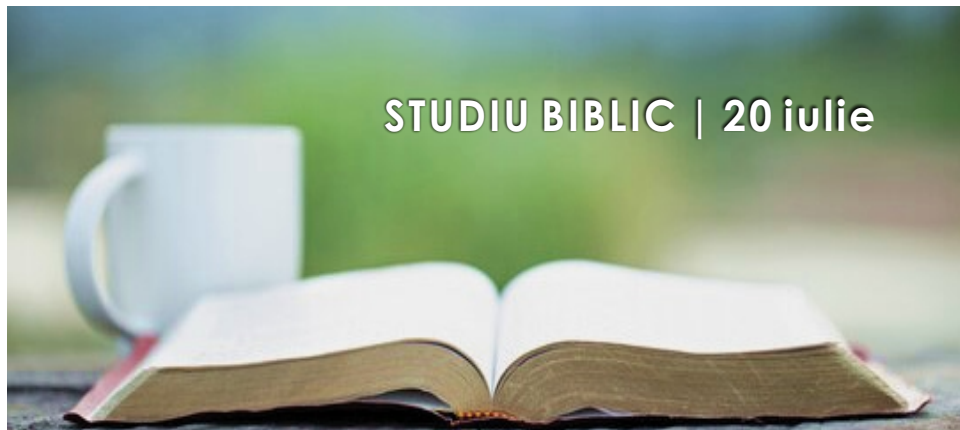
Lorea Eugen

Vranianțu Iulian

Lucuța Petru

Urmăriți pacea cu toți și sfințirea fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Evrei 12:14

Slujind cu credincioșie, ca Hristos

Text biblic: Evrei 3:1-19

În cadrul Împărăției lui Dumnezeu suntem chemați să-L slujim pe Dumnezeu cu credincioșie, după modelul lui Hristos, care este cu mult superior modului în care Moise a slujit. Suntem chemați să trăim în credință și ascultare, pentru a nu repeta greșelile trecutului, așa cum a făcut poporul Israel.

După ce, în capitolul anterior, a prezentat necesitatea ca Fiul lui Dumnezeu să vină în trup pe pământ, pentru a face parte din sămânța lui Avraam și a putea cunoaște neputințele noastre omenești, autorul Epistolei către evrei ne îndeamnă să ne ațintim privirile spre Isus, Fiul născut din Tatăl. Trebuie să ne ațintim privirile asupra lui Hristos, pentru că El este Apostolul mărturisirii noastre. Cuvântul „apostol” în limba greacă înseamnă „trimis”. Isus a fost trimis să vestească Evanghelia slavei lui Dumnezeu direct ucenicilor, pe care i-a numit apoi apostoli, delegându-i să continue lucrarea pentru care El a fost trimis de Tatăl. Un al doilea motiv pentru care trebuie să-L urmăm pe Isus este acela că El este Marele nostru Preot. Dumnezeu adevărat care este Împăratul Universului, Duh infinit și perfect, nu poate fi slujit precum un rege omenesc. El trebuie slujit în primul rând prin medierea unui preot spiritual care conduce închinarea pe baza unor principii duhovnicești stabilite de Însuși Dumnezeu. Hristos este Marele Preot peste toți preoții umani – peste noi, care suntem o împărăție de preoți, un neam sfânt:

1. El a fost singurul care a intrat din Sfânta în Sfânta Sfințelor a Tabernacolului Ceresc, nu cu sânge de animale, ci cu propriul Său sânge. Slujirea Lui a fost primită, dovadă fiind învierea Sa din morți.
2. Hristos este Marele Preot pentru că doar El L-a cunoscut pe Tatăl în deplinătatea Sa, fiind de aceeași natură cu Tatăl, participând la toate lucrările Tatălui din eternitate. Noi intrăm în părtășie cu Tatăl numai prin credința în Domnul Isus prin lucrarea Duhului Sfânt. Așa primim călăuzire în ceea ce privește slujirea potrivită Tatălui Ceresc.
3. Hristos este Marele Preot pentru că doar El are puterea de a ne curăți de păcatele pe care le mai săvârșim în slujirea noastră preotească, din cauza firii noastre pământești. El a trăit în trup fără păcat și, de aceea, are toate prerogativele de a fi Întâiul născut dintre mai mulți frați.
4. Hristos are dreptul să fie Marele Preot pentru că, după ce a realizat mântuirea noastră, S-a înălțat la cer și stă la dreapta lui Dumnezeu. Noi suntem în Hristos, în locurile cerești – nu prin meritul nostru, nici printr-un înger, ci prin Hristos Însuși.

Un alt motiv pentru care trebuie să ne uităm țintă la Hristos este acela că El a fost credincios în casa lui Dumnezeu (Evrei 3:2 și 6). Aici, autorul Epistolei către evrei subliniază faptul că Hristos a fost credincios cu anumite nuanțe speciale:

1. Hristos a fost credincios, asemenea lui Moise. Pentru poporul lui Israel, Moise este cel prin care au primit revelația și legământul. De asemenea, Moise profețește că Mesia va veni și Israel va trebui să asculte de El (Deuteronom 18:15). Pentru noi, cei care suntem sămânța lui Avraam prin credință, aprecierea faptului că Moise a fost credincios în casa lui Dumnezeu, așa cum a fost și Hristos, arată că nu trebuie să existe o separare între scrierile Noului Testament și cele ale Vechiului Testament, ci o continuitate. Cunoștințele dobândite din Vechiul Testament sunt la fel de valoroase ca cele din Noul Testament, în care este revelată persoana Fiului lui Dumnezeu. Trebuie să fim precauți față de scrierile iudaice din afara canonului, dar nu față de cele ale lui Moise și ale Profeților din Vechiul Testament. Acestea trebuie înțelese prin lumina credinței Noului Legământ, așa cum este exprimată în scrierile Noului Testament.

2. Totuși, autorul epistolei subliniază o distincție importantă: Moise a fost credincios ca slugă în Casa lui Dumnezeu, pe când Isus a fost credincios ca Fiul (Evrei 3:5-6). Autoritatea Fiului este mai mare decât a slugii, cu atât mai mult cu cât Fiul este matur și a moștenit totul de la Tatăl ceresc. La schimbarea la față, deși au apărut Moise și Ilie, ucenicilor le se spune clar: „Ascultați de Domnul Hristos!”. Cu alte cuvinte, sluga este ascultată doar în măsura în care Îl reprezintă pe Stăpân – pe Dumnezeu și pe Fiul Său.

3. O altă particularitate a credincioșiei Fiului este aceea că El este stăpânul Casei – adică al poporului Israel și al nostru, al celor dintre neamuri care am crezut (Evrei 3:3). Într-un fel, Moise este parte din casă, dar Domnul Hristos este Cel care, împreună cu Tatăl, a zidit Casa. De altfel, în Apocalipsa ni se spune că, în Împărăția lui Dumnezeu, fiecare dintre cei credincioși va fi „o piatră vie” în această zidire eternă, unde Tatăl și Fiul vor locui împreună cu poporul Său. Așadar, Fiul este Stăpân peste Casa lui Dumnezeu și, de aceea, onoarea care trebuie să I se acorde este cu mult mai mare decât cea acordată lui Moise, care a fost doar slugă în casa Tatălui. Ca urmare a acestor minunate beneficia primite prin credința în Isus, Duhul Sfânt ne îndeamnă să nu ne împietrim inimile (Evrei 3:7). Dar de ce este nevoie ca Duhul Sfânt să ne îndemne, dacă logica argumentelor scriitorului ar fi fost suficientă ca să ne determine să privim la Apostolul și Marele Preot, Isus Hristos din Nazaret? Pentru că Împărăția lui Dumnezeu este un domeniu duhovnicesc, iar îndemnul vine din această realitate spirituală, nu dintr-o logică rațională și omenească. Așadar, în lumea duhovnicească a Împărăției lui Dumnezeu, adevărata chemare vine din prezența Sfintei Treimi.

Duhul Sfânt ne spune că inima omului, în ciuda unor argumente raționale de netăgăduit și a dovezilor spirituale clare, poate totuși să aleagă o direcție opusă binelui stabilit de Dumnezeu. Împietrirea inimii generează o astfel de întorsătură nefastă în viața omului. Aceasta nu este doar o observație teologică, ci o experiență dovedită de-a lungul mileniilor, consemnată în Scriptură pentru a ne fi pildă și avertisment – ca să înțelegem ce se poate întâmpla când inima omului se împietrește și să fim vigilenți ca să nu ajungem în acea stare. Împietrirea inimii duce la ispitirea lui Dumnezeu (v.9), în ciuda lucrărilor miraculoase care susțin mărturia Lui. Această atitudine aduce, în cele din urmă, pedeapsa lui Dumnezeu față de acea persoană (v.10). Răspunsul divin față de o persoană cu o inimă împietrită, care persistă în necredință în ciuda dovezilor oferite de Dumnezeu, se manifestă prin pierderea dreptului de a intra în odihna Sa. Această odihnă înseamnă, aici pe pământ, o stare de părtășie constantă cu Dumnezeu, iar dincolo – în Împărăția cerurilor – înseamnă părtășia eternă cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Chemarea autorului Epistolei către evrei este să veghem asupra inimii noastre, ca ea să nu ajungă rea și necredincioasă, ducându-ne, astfel, la despărțirea de Dumnezeu și, implicit, de odihna Sa (v.12). O inimă credincioasă se menține prin mai multe mijloace, evidențiate atât în acest text, cât și în alte părți ale Scripturii:

1. Prin ascultarea de învățăturile Evangheliei lui Hristos (Coloseni 3:16).
2. Prin îndemnul comunității de credincioși, care ne ajută să perseverăm pe calea Domnului (Evrei 10:25).
3. Prin depărtarea de păcat, deoarece păcatul duce la împietrirea inimii (Evrei 3:13).
4. Prin evitarea răzvrătirii personale în relația cu Dumnezeu (Evrei 3:8).

Cel mai bun exemplu pe care îl oferă autorul în acest sens este în cazul lui Moise, slujitorul credincios, care a transmis poporului mesajul lui Dumnezeu și a fost martor la manifestările miraculoase ale Domnului cu ocazia ieșirii din Egipt, dar și în cei 40 de ani de călătorie prin pustie. Totuși, cei care au ieșit din Egipt prin slujirea credincioasă a lui Moise s-au răzvrătit (v.16). Cei care au murit în pustie și nu au intrat în Canaan au arătat că Domnul S-a deznăstă de ei (v.17). Celor ce nu L-au ascultat, Domnul le-a promis că nu vor intra în odihna Lui (v.18). Concluzia finală: principala cauză a neîntrării în odihna lui Dumnezeu este necredința.